

**เจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร**
**Attitudes towards Home Economics Profession of Students of
the Faculty of Home Economics Technology,
Rajamangala University of Technology, Phra Nakhon**

กรประภา อุบลจันทร์^{1*}

¹นักศึกษา สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กรุงเทพฯ 10300

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและหาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กับปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 310 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และสถิติเชิงอนุมาน ผลการวิจัย พบว่า 1. นักศึกษามีเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้านความคิด และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านความรู้สึกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง 2. ระดับชั้นที่กำลังศึกษา แรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ความภาคภูมิใจในการเป็นนักศึกษาคหกรรมศาสตร์ การรับรู้บทบาทของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ วิธีการจัดการเรียนการสอน และการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา ส่วนสาขาวิชาที่ศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา

Abstract

The objectives of this research are to study and find the relation between the attitudes towards Home Economics Profession of students of the Faculty of Home Economics Technology, Rajamangala University of Technology, Phra Nakhon, and personal factors, internal factors and external factors. The sampling group having been used is 310 undergraduate students of the Faculty of Home Economics Technology, Rajamangala University of Technology, Phra Nakhon. Tools used are questionnaires; data analysis is descriptive and inferential statistics. The result of the research reveals that: 1. The attitudes of students towards Home Economics Profession on the aspect of the idea and trend to express their behaviors are in a good level while the aspect of their feelings are in a mean level. 2. Level of class in which students are studying, motivation in being enrolled to study Home Economics Profession, pride in being Home Economics students, recognitions on the role of Home Economics Profession, methods of learning and teaching and Home Economics Profession Learning and Teaching Curriculum arrangements have the relation with the attitudes towards Home Economics Profession of students where as the subject having been studied has no relation with the attitudes towards Home Economics Profession of the students.

คำสำคัญ : เจตคติ วิชาชีพคหกรรมศาสตร์

Keywords: Attitudes, Home Economics Profession

1. บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ให้ความหมายของคำว่า การศึกษา คือ กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อมสังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (กรมวิชาการ, 2544) ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ เจตคติ ค่านิยม และคุณธรรมของบุคคล เพื่อให้บุคคลเกิดความภาคภูมิใจและรับรู้บทบาทหน้าที่ของตน สามารถพัฒนาตนเองไปสู่ศักยภาพสูงสุด และมีจิตสำนึกในการแก้ปัญหาสังคม รวมถึงดูแลสภาพแวดล้อมและจัดการทรัพยากรของประเทศให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่า สอดคล้องกับหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ซึ่งเป็นศาสตร์ที่เกี่ยวข้องในเรื่องครอบครัวที่ซึ่งเป็นหน่วยพื้นฐานที่สำคัญของสังคม มีประโยชน์ต่อบุคคล สังคม ในการใช้ทรัพยากรได้อย่างเกิดประสิทธิภาพ เพื่อตนเอง ครอบครัว และเพื่ออาชีพ รวมทั้งช่วยในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับสิ่งที่มีผลกระทบต่อครอบครัว อันนำไปสู่ปัญหาสังคม ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัวและสังคมให้สามารถใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุขร่วมกับสิ่งแวดล้อม (นนทสิ, 2545) แต่ความเข้าใจและการยอมรับวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ยังไม่แพร่หลายกว้างขวางจากการศึกษาของจิตตินันท์ (2547) ได้ประมวลปัญหาไว้ดังนี้ ประการแรก คือ เกิดจากภาพลักษณ์และ

เจตคติของสังคม เข้าใจว่างานคหกรรมศาสตร์เป็นเรื่องของงานบ้านการเรือนซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัวที่อยู่ในชีวิตประจำวันไม่จำเป็นต้องศึกษาเล่าเรียนก็ได้และมองเห็นว่าเป็นงานที่สามารถเรียนรู้ได้จาก การถ่ายทอดภายในครอบครัวเป็นเพียงงานบ้านที่ไม่มีความสำคัญไม่ใช้วิชาชีพที่สามารถนำไปประกอบอาชีพที่มีรายได้ ทำให้บุคคลทั่วไปมองไม่เห็นถึงคุณค่าของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ประการที่สอง คือ เอกลักษณะของวิชาชีพ เนื่องจากคหกรรมศาสตร์มีความหมายกว้างขวางครอบคลุมทุกขอบข่ายงานที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตของมนุษย์ ตั้งแต่เริ่มต้นชีวิตจนถึงชีวิตจึงเป็นการยากที่จะกำหนดเอกลักษณ์ที่ชัดเจนเกี่ยวกับขอบเขตงานที่รับผิดชอบเพียงด้านเดียวเช่นวิชาชีพอื่น ๆ ประการที่สาม คือ ค่านิยมทางเพศ ซึ่งคนในสังคมมักเข้าใจว่างานคหกรรมศาสตร์เป็นงานของผู้หญิงเป็นเรื่องของการประกอบอาหาร การเย็บปักถักร้อย การเลี้ยงดูเด็กไม่ใช่งานของผู้ชายตามค่านิยมทางเพศของสังคมไทย ผู้ชายที่ศึกษาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์จึงถูกมองว่ามีนิสัยเป็นผู้หญิงและได้รับการดูถูกดูหมิ่นความเป็นชาย ประการสุดท้าย คือ มาตรฐานทางวิชาชีพ ซึ่งคหกรรมศาสตร์ยังไม่มีมาตรฐานทางวิชาชีพเช่นวิชาชีพอื่น ทั้ง ๆ ที่คหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพของบุคคลและปรับปรุงความจำเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นสถานศึกษาที่มุ่งเน้นผลิตบัณฑิตออกมาให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดเน้นจัดการศึกษาวิชาชีพระดับสากลบนพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และเน้นผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติให้มีความเชี่ยวชาญและชำนาญในการทำงานอย่างมีรูปธรรมที่ชัดเจน ปัจจุบันเปิดสอน 9 คณะ สำหรับการวิจัยครั้งนี้

คณะที่ผู้วิจัยศึกษา คือ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ เนื่องจากเป็นคณะที่มีการจัดการเรียนการสอนในลักษณะวิชาชีพ โดยเป็นแหล่งเรียนรู้ชั้นนำด้านคหกรรมศาสตร์ มุ่งเน้นผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติเฉพาะทางจัดการเรียนการสอนทางด้านคหกรรมศาสตร์ มีการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ดำเนินการโดยคณาจารย์ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้เชิงลึกด้านคหกรรมศาสตร์จากการศึกษาของรพีพรรณ (2541) ได้ศึกษาเรื่อง ทักษะคิดต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์โดยรวมด้านครู ด้านวิชาที่เรียน ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน และด้านเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นทัศนคติด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาอยู่ในระดับดี ซึ่งแสดงให้เห็นว่าในภาพรวม นักศึกษายังมีทัศนคติต่อการศึกษาในวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ยังไม่ดี ซึ่งจำเป็นต้องแก้ไขและเปลี่ยนแปลงความคิด ความรู้สึก และด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมดังกล่าวให้หมดไป

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยสนใจศึกษา เจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1-4 เพื่อนำผลวิจัยมาเป็นข้อมูลในการปลูกฝังเจตคติให้กับนักศึกษา เพราะเจตคติเป็นสิ่งที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ นักศึกษาเหล่านี้เป็นผู้ที่จะนำความรู้และทักษะที่ได้รับจากการศึกษาไปใช้ในอนาคต เพื่อประกอบอาชีพและ

แสดงศักยภาพให้คนในสังคมได้รับรู้และเข้าใจในความเป็นคหกรรมศาสตร์ที่มีคุณค่าและเห็นความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1.2.1 ศึกษาเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1.2.2 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์กับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ปัจจัยภายใน ได้แก่ แรงจูงใจในการเข้าศึกษา วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ความภูมิใจในการเป็นนักศึกษาคหกรรมศาสตร์และการรับรู้บทบาทของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ปัจจัยภายนอก ได้แก่ วิธีการจัดการเรียนการสอนและการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

1.3 ขอบเขตการวิจัย

1.3.1 ประชากร

คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1-4 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่กำลังศึกษาในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 310 คน

1.3.2 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ปัจจัยภายใน ได้แก่ แรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ความภาคภูมิใจในการเป็น

นักศึกษาคหกรรมศาสตร์และการรับรู้บทบาทของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ปัจจัยภายนอก ได้แก่ วิธีการจัดการเรียนการสอนและการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

ตัวแปรตาม คือ เจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1.4 สมมติฐานในการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคลปัจจัยภายใน และ ปัจจัยภายนอก มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 เพื่อปลูกฝังนักศึกษาให้มีเจตคติในวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

1.5.2 เป็นข้อมูลให้แก่คณาจารย์ สถานศึกษา ในการวางแผนนโยบายการจัดการเรียนการสอนและหลักสูตรคหกรรมศาสตร์

1.5.3 เป็นแนวทางในการแนะแนวนักศึกษาของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ เพื่อให้เกิดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาในภาคเรียนต่อ ๆ ไป เพราะเมื่อทุกคนที่เข้ามาศึกษาเข้ามาด้วยแรงจูงใจในทางบวก จะส่งผลให้มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มากยิ่งขึ้น

2. วิธีการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของเจตคติที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2.1 กลุ่มตัวอย่างใช้ในการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1-4 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่กำลังศึกษาในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 310 คน ซึ่งได้จากการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างในกรณีทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน (Finite Population)

2.2 การสร้างเครื่องมือและการทดสอบเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 7 ตอนโดยผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

2.2.1 ศึกษาขั้นตอนและเนื้อหาการสร้างแบบสอบถามจาก ตำรา เอกสาร ต่าง ๆ และงานวิจัย รวมถึงสิ่งพิมพ์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามโดยในส่วนของแบบสอบถามด้านเจตคติที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์นั้น ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามของโสธมา (2549) และ นันทวิทย์ (2548) มาปรับใช้เพื่อให้เกิดความเหมาะสม จากนั้นจึงดำเนินการสร้างแบบสอบถามตรงแนวทางที่ได้ศึกษา

2.2.2 ดำเนินการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษามีลักษณะแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วน

ประมาณค่า (Rating Scale) มีระดับคะแนน 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อย

ตอนที่ 3 ความภาคภูมิใจในการเป็นนักศึกษา มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีระดับคะแนน 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อย

ตอนที่ 4 การรับรู้บทบาทของวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีระดับคะแนน 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อย

ตอนที่ 5 วิธีการจัดการเรียนการสอนมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีระดับคะแนน 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 6 การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีระดับคะแนน 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 7 เจตคติที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีระดับคะแนน 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

2.2.3 นำเครื่องมือที่สร้างและผ่านการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว

ไปพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน แล้วนำผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

2.2.4 นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแก้ไขสมบูรณ์แล้ว ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 30 คน

2.2.5 นำแบบสอบถามมาคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตามวิธีของเพียร์สันได้ค่าอำนาจจำแนกและนำแบบสอบถามมาคำนวณค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัก

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นเตรียมการ

2.3.1 ผู้วิจัยติดต่อขอหนังสือจากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เสนอต่อคณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลในการทดสอบเครื่องมือ โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 30 คน

2.3.2 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการศึกษา และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้มีจำนวนมากกว่าจำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้ เพื่อป้องกันการสูญหายและความไม่สมบูรณ์ของแบบสอบถาม

2.3.3 ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลประมาณ 1 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2554 ถึงวันที่ 7 มีนาคม พ.ศ. 2554 ได้แบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 330 ชุด

2.3.4 นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์จำนวน 310 ชุด ไปจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

2.4.1 วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานตามตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา โดยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ คำนวณหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

2.4.2 วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานตามตัวแปรปัจจัยภายใน ได้แก่ แรงจูงใจในการเข้าศึกษา วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ความภาคภูมิใจในการเป็นนักศึกษาคหกรรมศาสตร์และการรับรู้บทบาทของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ปัจจัยภายนอก ได้แก่ วิธีการจัดการเรียนการสอนและการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ โดยแสดงค่าคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

2.4.3 วิเคราะห์ระดับเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้านความคิด ความรู้สึก และด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยแสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

2.4.4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่เป็นกลุ่มตัวอย่างกับตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา โดยการทดสอบความสัมพันธ์ (The χ^2 - test for Independence) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

2.4.5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครกับปัจจัยภายใน ได้แก่ แรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ความภาคภูมิใจในการเป็นนักศึกษาคหกรรมศาสตร์ และการรับรู้บทบาทของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ปัจจัยภายนอก ได้แก่ วิธีการจัดการเรียนการสอนและการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 และข้อที่ 3 แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3. ผลการศึกษาและอภิปรายผล

3.1 ผลการวิเคราะห์

3.1.1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยแสดงการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียงปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. ระดับชั้นที่กำลังศึกษา		
ชั้นปีที่ 1	80	25.8
ชั้นปีที่ 2	84	27.1
ชั้นปีที่ 3	78	25.2
ชั้นปีที่ 4	68	21.9
2. สาขาวิชาที่ศึกษา		
ออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย	36	11.6
เทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น	19	6.1
อาหารและโภชนาการ	149	48.1
วิทยาศาสตร์การอาหารและโภชนาการ	31	10.0
อุตสาหกรรมบริการอาหาร	39	12.6
การบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์	36	11.6

จากตารางที่ 1 แสดงว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 310 คน จำแนกได้ ดังนี้ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 27.1 ระดับชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 25.8 ระดับชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 25.2 และระดับชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 21.9 ตามลำดับ สาขาวิชาที่ศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ คิดเป็นร้อยละ 48.1 สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร คิดเป็นร้อยละ 12.6 สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย คิดเป็นร้อยละ 11.6 สาขาวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 11.4

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การอาหารและโภชนาการ คิดเป็นร้อยละ 10.0 และสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น คิดเป็นร้อยละ 6.1 ตามลำดับ

3.1.2 วิเคราะห์ปัจจัยภายใน โดยแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียงปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลระดับคะแนนของปัจจัยภายในของนักศึกษา

ปัจจัยภายใน	$\bar{x}$	S	ระดับคะแนน
1. แรงจูงใจในการเข้าศึกษา วิชาชีพอคหกรรมศาสตร์ โดยรวม	3.48	0.47	ปานกลาง
2. ความภาคภูมิใจในการเป็น นักศึกษาคหกรรมศาสตร์ โดยรวม	3.53	0.39	ปานกลาง
3. การรับรู้บทบาทของ วิชาชีพอคหกรรมศาสตร์ โดยรวม	3.86	0.40	มาก

จากตารางที่ 2 เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพอคหกรรมศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.48 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.47 ความภาคภูมิใจในการเป็นนักศึกษาคหกรรมศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.53 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.39 การรับรู้บทบาทของวิชาชีพอคหกรรมศาสตร์อยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.86 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.40

3.1.3 วิเคราะห์ปัจจัยภายนอก โดยแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียงปรากฏดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลระดับคะแนนของปัจจัยภายนอกของนักศึกษา

ปัจจัยภายใน	$\bar{x}$	S	ระดับคะแนน
1. วิธีการจัดการเรียนการสอนโดยรวม	3.63	0.38	ปานกลาง
2. การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาศัพทศาสตร์โดยรวม	3.73	0.43	มาก

จากตารางที่ 3 เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.63 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.38 การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาศัพทศาสตร์ อยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.73 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.43

3.1.4 วิเคราะห์เจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้านความคิด ด้านความรู้สึกละและด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม โดยแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียงดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลระดับคะแนนเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้านความคิด ด้านความรู้สึกละและด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมของนักศึกษา

เจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้านความคิด ด้านความรู้สึกละและด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม	$\bar{x}$	S	ระดับคะแนน
1. เจตคติที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้านความคิดโดยรวม	3.26	0.43	มาก
2. เจตคติที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้านความรู้สึกละโดยรวม	2.75	0.37	ปานกลาง
3. เจตคติที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมโดยรวม	3.82	0.42	มาก

จากตารางที่ 4 เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า เจตคติที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้านความคิดอยู่ในระดับดี มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.26 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.43 ด้านความรู้สึกละอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.75 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.37 และด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมอยู่ในระดับดี มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.82 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.42

3.1.5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา

และสาขาวิชาที่ศึกษา โดยการทดสอบความ สัมพันธ์ (The x^2 - test for Independence) นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียงดัง ตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์ กับระดับชั้นที่กำลัง ศึกษาและสาขาวิชาที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	x^2	Sig.
1. ระดับชั้นที่กำลังศึกษา		
ชั้นปีที่ 1	16.82	0.01
ชั้นปีที่ 2		
ชั้นปีที่ 3		
ชั้นปีที่ 4		
2. สาขาวิชาที่ศึกษา		
ออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย	11.23	0.34
เทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น		
อาหารและโภชนาการ		
วิทยาศาสตร์การอาหารและโภชนาการ		
อุตสาหกรรมบริการอาหาร		
การบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์		

จากตารางที่ 5 เมื่อพิจารณาโดยรวม แสดง ว่า ระดับชั้นที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับ เจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา แต่สาขาวิชาที่ศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติ ต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา

3.1.6 ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อ วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ กับแรงจูงใจในการเข้า ศึกษาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ความภาคภูมิใจ ในการเป็นนักศึกษาคหกรรมศาสตร์ และการ รับรู้บทบาทของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ดัง ตารางที่ 6

ตารางที่ 6 สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์ กับแรงจูงใจในการเข้า ศึกษาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ความ ภาคภูมิใจในการเป็นนักศึกษาคหกรรม- ศาสตร์และการรับรู้บทบาทของวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์

ตัวแปรที่ศึกษา	ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ (r)	(sig.)
1. แรงจูงใจในการเข้าศึกษา วิชาชีพคหกรรมศาสตร์	0.13*	0.01
2. ความภาคภูมิใจในการเป็น นักศึกษาคหกรรมศาสตร์	0.21*	0.00
3. การรับรู้บทบาทของ วิชาชีพคหกรรมศาสตร์	-0.14*	0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 6 เมื่อพิจารณาโดยรวม แสดง ว่า แรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ความภาคภูมิใจในการเป็นนักศึกษาคหกรรมศาสตร์ มีความสัมพันธ์ทางบวกและการรับรู้บทบาทของ วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ มีความสัมพันธ์ทางลบ กับเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรม อย่งมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

3.1.7 ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อ วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ กับวิธีการจัดการเรียน การสอน และการจัดหลักสูตรการเรียนการสอน วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ กับวิธีการจัดการเรียนการสอนและการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

ตัวแปรที่ศึกษา	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	(sig.)
1. วิธีการจัดการเรียนการสอน	0.19*	0.00
2. การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	0.31*	0.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 7 เมื่อพิจารณาโดยรวม แสดงว่า วิธีการจัดการเรียนการสอน และการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3

4. สรุป

4.1 สรุปผลและอภิปรายผล

4.1.1 เจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้านความคิดเห็นด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านความรู้สึกลึกซึ้งอยู่ในระดับปานกลาง แต่ถ้าหากพิจารณาเจตคติเป็นรายข้อ จะมีจำนวน 4 ข้อ ที่มีคะแนนอยู่ในระดับน้อย คือ ข้อที่กล่าวว่าวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เกี่ยวข้องกับงานในบ้านเพียงอย่างเดียววิชาชีพคหกรรมศาสตร์เหมาะ

สำหรับสตรี มีโอกาสเลือกสาขาวิชาเรียนใหม่ จะไม่เลือกเรียนสาขานี้อีก และในการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของผู้เรียนขอเพียงแค่สอบผ่าน ซึ่งเป็นข้อความเชิงลบ นักศึกษาส่วนใหญ่จึงไม่เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว ทั้งนี้อาจเนื่องจากการยอมรับวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ยังไม่แพร่หลายกว้างขวางเช่นเดียวกับวิชาชีพอื่น ๆ รวมถึงงานด้านคหกรรมศาสตร์ส่วนใหญ่จะจำกัดแคบในครอบครัว ไม่ขยายความสำคัญไปสู่สังคม ชุมชน ทำให้สังคมไม่ทราบบทบาทหน้าที่และขอบข่ายของงานด้านคหกรรมศาสตร์และที่สำคัญยังขาดการประชาสัมพันธ์งานด้านนี้ให้สังคมได้รับรู้ถึงประโยชน์คุณค่าของการนำความรู้ด้านคหกรรมศาสตร์ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ตั้งแต่ระดับครัวเรือนถึงการทำงาน สอดคล้องกับแนวคิดของจิตตินันท์ (2547) ได้กล่าวถึงปัญหาของการไม่ยอมรับในวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ไว้ว่า เกิดจากภาพลักษณ์และเจตคติของสังคม ที่เกิดจากความเข้าใจว่างานคหกรรมศาสตร์เป็นเรื่องของงานบ้านการเรือนที่เป็นเรื่องใกล้ตัวที่อยู่ในชีวิตประจำวันไม่จำเป็นต้องศึกษาเล่าเรียนก็ได้และมองเห็นว่าเป็นงานที่สามารถเรียนรู้ได้จากการถ่ายทอดภายในครอบครัวเป็นเพียงงานบ้านที่ไม่มีความสำคัญไม่ใช่วิชาชีพที่สามารถนำไปประกอบอาชีพที่มีรายได้ ทำให้บุคคลทั่วไปมองไม่เห็นถึงคุณค่าของวิชาชีพ

4.1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ กับปัจจัยส่วนบุคคล

ระดับชั้นที่กำลังศึกษา มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งนี้อาจเนื่องจากการศึกษาในระดับชั้นที่สูงขึ้นทำให้เกิดความรู้ ความสนใจใน

วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ซึ่งเกิดจากการปลูกฝังและการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์จากครูผู้สอนในรายวิชาหลักการวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์ รวมถึงการเปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงออกถึงความรู้ความสามารถและเชิญชวนเข้าร่วมทำกิจกรรมที่คณะจัดขึ้น เช่น ค่าพัฒนาชุมชนและค่ายอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น จึงส่งผลให้นักศึกษาเกิดสำนึกและมีความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เพิ่มขึ้น ตามลำดับ สอดคล้องกับธิดารัตน์ (2542) ศึกษา พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับอาชีพกับเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้พบว่า นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีแตกต่างกัน มีเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์แตกต่างกัน ทั้งในด้านความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

สาขาวิชาที่ศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรม ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งนี้อาจเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเป็นกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ (149 คน) ซึ่งส่วนใหญ่หลักสูตรจะมุ่งเน้นให้เรียนทางด้านอาหารและโภชนาการ ทำให้นักศึกษาขาดการรับรู้ขอบข่ายของงานด้านคหกรรมศาสตร์ที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับศาสตร์แขนงอื่น ๆ ดังที่ จิตตินันท์ (2547) ได้กล่าวไว้ว่า คหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่มีลักษณะเด่นในการประยุกต์ความรู้ของศาสตร์หลายสาขามาผสมผสานให้เกิดประโยชน์ โดยมีเป้าหมายหลัก คือ การพัฒนาคนและครอบครัว และจากพื้นที่ของปรัชญา “เศรษฐกิจพอเพียง” ตามแนวพระราชดำริฯ นอกจากนั้น วิธีการจัดการเรียนการสอนในแต่ละสาขาอาจส่งผลให้นักศึกษา

มีเจตคติที่แตกต่างกัน เนื่องจากความรู้และประสบการณ์ของครูผู้สอนที่จับคุณวุฒิอื่น ๆ ที่ไม่ใช่วุฒิด้านคหกรรมศาสตร์ จึงไม่เห็นความสำคัญและเข้าใจขอบข่ายและบทบาทของงานด้านคหกรรมศาสตร์ จึงมุ่งเน้นการเรียนการสอนเฉพาะด้าน ส่งผลให้เจตคติของนักศึกษาแต่ละสาขาแตกต่างกัน

4.1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ กับปัจจัยภายใน

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 หากพิจารณาเป็นรายข้อ จะพบว่า มีจำนวน 4 ข้อ ที่มีระดับมาก คือ ความมีชื่อเสียงของคณะหรือสถาบัน สามารถนำความรู้จากการศึกษาไปหารายได้พิเศษเสริม ต้องการนำความรู้ไปเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ และเป็นวิชาที่เหมาะสมกับความรู้ความสามารถของตนเอง ทั้งนี้อาจเนื่องจากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์เปิดการเรียนการสอนมาเป็นเวลานานและมีการบริการด้านความรู้ถ่ายทอดสู่ชุมชน ทำให้มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย สอดคล้องกับการศึกษาของธัญชนก (2549) กล่าวถึงการจูงใจด้านการศึกษาไว้ว่าเป็นการตัดสินใจที่สลับซับซ้อน เนื่องจากต้องลงทุนทางด้านค่าใช้จ่ายและเวลา นอกจากนี้ การตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาอย่างใดอย่างหนึ่ง จะรวมถึงการยอมรับเงื่อนไขข้อตกลงและเกณฑ์ต่าง ๆ ด้วย และได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ แรงจูงใจด้านการพัฒนาตนเอง แรงจูงใจด้านสังคม แรงจูงใจด้านอาชีพ แรงจูงใจด้านสถาบัน

ความภาคภูมิใจในการเป็นนักศึกษาคหกรรมศาสตร์ ของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 หากพิจารณาเป็นรายข้อ จะพบว่า มีจำนวน 2 ข้อ ที่มีระดับคะแนนน้อย คือ ทำให้เกิดปมด้อยในการดำรงชีวิตในสังคม และรู้สึกอับอายที่เรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ทั้งนี้อาจเนื่องจากสังคมโดยทั่วไปยังขาดการรับรู้เรื่องบทบาทความสำคัญจากการเรียนการสอนด้านคหกรรมศาสตร์ และมองว่าการเรียนสาขานี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับงานบ้าน การเรือน ไม่มีโอกาสที่จะสร้างชื่อเสียงหรือประสบความสำเร็จในชีวิต เป็นอาชีพที่ไม่มีคุณค่าและไม่มีความสำคัญและไม่มีความสำคัญและไม่มีโอกาสร่ำรวย ซึ่งสอดคล้องกับกรองกาญจน์ (2548) ได้ให้ความหมายของบุคคลที่มีความภาคภูมิใจในตนเองไว้ว่า บุคคลที่มีความภาคภูมิใจจะรับรู้คุณค่าของตนตามความจริงตระหนักถึงศักยภาพที่แท้จริงของตน มีความสามารถในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ

การรับรู้บทบาทของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักศึกษาอยู่ในระดับมากและมีความสัมพันธ์ทางลบกับเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ทั้งนี้อาจเนื่องจากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ได้เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการได้เผยแพร่ความรู้บริการวิชาชีพแก่สังคมกับบุคคลภายนอก แต่ยังขาดการอภิปรายหรือพูดคุยถึงการกระทำดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของปรีชา (2547) กล่าวว่า การรับรู้เป็นกระบวนการพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในตัวบุคคล ที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอก การเผชิญหน้ากับสิ่งเร้า การคัดเลือก การจัดระเบียบ

และการตีความข้อมูลดิบ ซึ่งไม่สามารถสังเกตได้โดยตรง

4.1.4 ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ กับปัจจัยภายนอก

วิธีการจัดการเรียนการสอน ของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 ทั้งนี้อาจเนื่องจากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ขาดหน่วยงานรับผิดชอบการผลิตสื่อการเรียนการสอนและตำราเรียนที่ทันสมัย ทำให้นักศึกษาขาดเอกสารการเรียนการสอนที่ทันสมัย รวมถึงบรรยากาศในการเรียนการสอน ขาดการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองหรือเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ครูและอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ใช้วิธีการสอนแบบบรรยายมากกว่าการฝึกหัดให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากการอภิปรายและแก้ปัญหา ซึ่งเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ (Problem-based Learning หรือ PBL) และการนำนักศึกษาไปดูงานในสถานประกอบการที่เกี่ยวข้องอย่างน้อย จึงส่งผลให้นักศึกษามีความคิดในเรื่องนี้ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับ อุไร (2544) อ้างจาก Bailey et al. (1993) ที่กล่าวถึงการพัฒนาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ไว้ว่า สิ่งสำคัญคือ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร วิชาสำคัญที่ขาดไม่ได้ ได้แก่ วิชาสัมมนา ฝึกงาน และวิจัย การจัดการกรรมการเรียนการสอนควรเน้นประสบการณ์ตรงจากการสาธิตและการฝึกปฏิบัติการทั้งในห้องปฏิบัติการและการฝึกภาคสนาม สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ห้องสมุด วัสดุอุปกรณ์สำหรับฝึกภาคปฏิบัติ ตลอดจนห้องปฏิบัติการควรมีครบถ้วนและสมบูรณ์

การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาชีพ
คหกรรมศาสตร์ ของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก และมีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 หากพิจารณาเป็นรายข้อ จะพบว่า มีจำนวน 6 ข้อ ที่มีระดับคะแนนปานกลาง คือ ได้ฝึกทักษะอย่างเพียงพอต่อการนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ หลักสูตรมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ เพื่อการนำไปประกอบอาชีพ เนื้อหารายวิชาที่เรียน มีความเหมาะสมกับระยะเวลาที่กำหนดหลักสูตร การเรียนการสอนจูงใจให้ผู้เรียนสนใจที่จะประกอบ วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ สถาบันมีหน่วยงาน และแนวให้คำปรึกษาด้านวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ และหลักสูตรมีวิชาเลือกเสรีเกี่ยวกับการประกอบ วิชาชีพให้กับนักศึกษาเลือกเรียน ทั้งนี้อาจ เนื่องจากหลักสูตรการเรียนการสอนที่คณะ ใช้ในปัจจุบันเป็นหลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2550 อาจมี ข้อบกพร่องและข้อจำกัดจากสภาพเศรษฐกิจของ สังคมไทยที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว จึงไม่ สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการและตลาดแรงงานในปัจจุบันและเพียงพอต่อ การนำไปประกอบอาชีพของนักศึกษา ซึ่งขณะนี้ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์กำลังดำเนินการ ปรับปรุงหลักสูตร โดยเชิญสถานประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาร่วมพิจารณาวิพากษ์ หลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับอุไร (2544) อ้างจาก Bailey et al. (1993) ที่เสนอแนวคิดในการ พัฒนาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ไว้ว่าการปฏิรูป หลักสูตร สถาบันการศึกษาจะต้องประกันคุณภาพ การศึกษาโดยการปรับปรุงหลักสูตรอยู่เสมอ ให้ ทันกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจ ความต้องการของตลาดแรงงาน และแนวโน้ม

ของการจัดการศึกษา หลักสูตรต้องเป็นสากล เพื่อเตรียมตัวผู้เรียนให้พร้อมที่จะทำงานในระบบ เศรษฐกิจโลก ปัจจัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั่วโลกมี อิทธิพลต่อความสำเร็จในการตัดสินใจ การ วางแผน และโอกาสจ้างงานในอนาคต

4.2 ข้อเสนอแนะ

4.2.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มี เจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้านความคิด และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมอยู่ในระดับ มาก ส่วนด้านความรู้สึกล้นน้อยอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ควรมีการ ปลุกฝังเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ตั้งแต่วัยชั้นปีที่ 1 ที่เริ่มเข้ามาศึกษาในสถาบัน และส่งเสริมการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีการนำความรู้ไปเผยแพร่ ให้กับชุมชนและสังคม

4.2.2 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

4.2.2.1 ศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์ กับเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ที่นอกเหนือ จากการศึกษานี้ เช่น บุคลิกภาพ ค่านิยม การอบรมเลี้ยงดู เป็นต้น เพื่อให้ผลการวิจัย มีความครอบคลุมมากยิ่งขึ้น อันเป็นประโยชน์ต่อ การพัฒนาและเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ

4.2.2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบระหว่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครกับ มหาวิทยาลัยอื่น ๆ ซึ่งเปิดการเรียนการสอนใน วิชาชีพคหกรรมศาสตร์และมีหลักสูตรใกล้เคียง กับคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

5. กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ดวงสุดา เตโชติรส อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์สมทรง สิตลาพันธ์ และรองศาสตราจารย์นวลแข ปาลีวิชกร กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่คอยช่วยเหลือดูแลเอาใจใส่อย่างดีตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษา ให้คำปรึกษาทั้งในด้านการเรียนและการทำงานวิจัยทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์อันมีค่า

6. เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. 2544. **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, กรุงเทพมหานคร.
- กรองกาญจน์ ใจซื่อตรง. 2548. **องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความภาคภูมิใจในการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล**. สารนิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จิตตินันท์ เดชะคุปต์. 2547. มุมมองภาครัฐต่อบทบาทและปัญหาในวิชาชีพคหกรรมศาสตร์. **วารสารคหเศรษฐศาสตร์**. 47(3): 7-18.
- ธัญชนก แสงส่ง. 2549. **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร**. สารนิพนธ์ สาขาวิชาการจัดการบัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธิดารัตน์ โพธิ์ดารา. 2542. **การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับอาชีพกับเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้**. สารนิพนธ์ สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นนทลี พรธาดาวิทย์. 2545. **วิถีคหกรรมศาสตร์ในประเทศไทย: บทสะท้อนวิสัยทัศน์และกระบวนการทัศน์จากปัจจุบันสู่นาคต**. วิทยานิพนธ์ปริญญาเอก ภาควิชาอาชีพศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นนทวิทย์ เผ่ามหานาคะ. 2548. **ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร**. สารนิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปรีชา สุวังบุตร. 2547. **ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านความรู้ เจตคติ และการรับรู้บทบาทกับการให้บริการหลักด้านสุขภาพจิตของเจ้าหน้าที่รับผิดชอบงานสุขภาพจิตในศูนย์สุขภาพชุมชน เขตสาธารณสุข**. วิทยานิพนธ์ปริญญาสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- รพีพรรณ สุฐาปัญญากุล. 2541. **การศึกษาทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลใน**

กรุงเทพมหานคร. ปรินญาการศึกษามหา-
บัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-
วิโรฒ ประสานมิตร.

โสธรรมา เครือเมฆ. 2549. **เจตคติต่อวิชาชีพ
คหกรรมศาสตร์ของนิสิตและบัณฑิต
สาขาคหกรรมศาสตร์ศึกษา มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโท

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา ภาคอาชีว-
ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์.

อุไร ต้นสกุล. 2544. **โลกทัศน์วิชาชีพคหกรรม-
ศาสตร์.** ภาควิชาวิทยาศาสตร์การอาหาร
และโภชนาการ คณะวิทยาศาสตร์และ
เทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.